

Jeg tror også, det er vigtigt, at man ikke ser Arbejdstilsynet som en fjende, men som en medspiller: at det ikke er nogle, der kommer for at være slemme og onde, men er nogle, man kan bruge til noget, og derfor er jeg, tror jeg, enig med ministeren i, at hvis de kan have en rådgivende funktion, hvis de kan være i et samarbejde med virksomheden, så vil det ikke være så dårlig en udvikling.

Om at motivere medarbejdere: Det er jo i redegørelsen også slået fast, at det bl.a. er – nu siger jeg bl.a., men at det også er den enkelte medarbejders ansvar, at der er et godt arbejdsmiljø. Det er jeg enig i, og dér vil jeg godt sige, at det med, at man skal passe på sig selv, det kunne godt være, der skulle siges nogle ord om det også.

Jeg synes, man for ofte hører om – og jeg har da også selv oplevet det på arbejdspladser, jeg har været på – at man tager nogle af de sikkerhedsforanstaltninger væk, der er lavet, fordi det jo da alligevel er lettere uden dem. Og en dag sker så altså ulykken, fordi man faktisk i dagligdagen har syntes, at: Nåh ja, det kunne vi jo godt lade være med, for her sker der ikke noget. Altså skal vi have en oprustning af, at de påbud og de ting, der sker, naturligvis betyder noget.

Så tror jeg faktisk også, selv om det bliver uden for redegørelsens rammer, at når vi snakker om det psykiske arbejdsmiljø, så er stress jo bestemt en væsentlig del af det pres, der ligger. Og dér vil jeg godt bare i stilfærdighed sige, at det godt kan være, at faggrænsediskussionen i virkeligheden også hører hjemme dér.

Nu har et par af medlemmerne, der er med i debatten i dag, koncentreret sig meget om de psykiatriske afdelinger, f.eks. på sygehusene, hvor vi jo altså på grund af faggrænser og faggrænsediskussionen oplever op til 20 pct.s mangel på besættelse af stillinger i forhold til normeringerne, hvilket selvfølgelig gør, at de tilbageværende ansatte har et utrolig dårligt arbejdsmiljø.

Dér spørger man sig selv, om det ikke også ville være et led i kampen for et bedre arbejdsmiljø, hvis man måske ikke hele tiden hagede sig fast i, at det skulle være vores medarbejdere, der havde jobbene, men at man i en midlertidig periode godt kunne være tilsluttet andre organisationer ved siden af og overtage jobbene i en periode, hvor vi f.eks. manglede sygeplejersker. Hvorfor skal der så være ledige stillinger?

Jeg tror faktisk, at den fleksibilitet vil gøre en væsentlig del for arbejdsmiljøet, for der er jo

ikke noget at sige til, at mennesker, der arbejder på en arbejdsplads, hvor der mangler 20 pct. i forhold til normeringen, naturligvis vil få et problem med deres arbejdsmiljø, for de kan jo ikke rende så meget hurtigere.

Forebyggelsen tror jeg også er vigtigt, og det samme gælder undervisningen i forbindelse med arbejdsmiljø, men bestem også undervisning på det lidt højere niveau, f.eks. af arkitekter. En af de arbejdspladser, jeg var på for år tilbage som studerende, var et bibliotek på Frederiksberg. Vi skulle have en ny skranke, og der kom en fin arkitekt og tegnede det hele. Det var jo alle tiders. Det blev smukt og nydeligt. Der var bare lige det problem, at det apparat, man skulle fotografere bøgerne i, lå 10 cm højere end disken, sådan at man altid skulle løfte og dermed fik et arbejdsproblem. Da man så fra medarbejdernes side forsøgte at rejse problemet, fik man at vide, at det ikke kunne ændres, for arkitekten havde tegnet det sådan, og sådan skulle skranken se ud, punktum finale.

Her kunne man godt have ønsket sig, at arkitekten måske havde prøvet at stå ved skranken eller i hvert fald havde læst lidt om, at der er noget, der hedder arbejdsmiljø, så vedkommende måske havde tænkt sig om i arbejdsgangen.

Det her er et banalt eksempel, og man skal selvfølgelig ikke kun snakke om, hvad man selv har oplevet, men jeg synes, at det er et meget talende eksempel på, hvordan små ting nogle steder bliver kørt igennem, uden at man tænker sig om.

Med hensyn til satsmiddelpengene så tror jeg, at det er godt, at de er kommet. Jeg tror, at man også dér kan hjælpe virksomhederne og medarbejderne til noget udvikling på det her område, nogle forsøg osv. Så held og lykke til ministeren med det.

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg tror, der er et problem i, at man ofte tager de her diskussioner enkeltvis. Jeg vil godt give et eksempel, som jo er meget aktuelt i disse dage. Vi har i øjeblikket en diskussion omkring dåseøl, og den diskussion er selvfølgelig en miljødiskussion, men der er også den kendsgerning i det, som nogle af de tilstedeværende medlemmer hørte i går, at der er forskel på at løfte en flaske, der vejer en 200-300 g og en dåse, der vejer 12-15 g. Hvis man begynder at forestille sig, hvilken forskel i løft det giver, så har vi et arbejdsmiljøproblem. Miljøministeren vil altså godkende de her ting, så vi stadig væk har vores forbud mod dåser herhjemme, selv om der kunne være nog-